

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci proti obžalovanej **Z. N. pre trestný čin krivého obvinenia** podľa § 174 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 To 53/2009, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. júna 2009 v Bratislave návrh predsedu senátu Krajského súdu v Košiciach na odňatie a prikázanie veci a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovanej Z. N., vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4 To 53/2009, **sa Krajskému súdu v Košiciach odníma a prikazuje sa Krajskému súdu v Nitre.**

O d ô v o d n e n i e :

Na obvinené J. K. a Z. N. bola podaná obžaloba na Okresný súd Košice II pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a trestný čin krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

v Košiciach na Okresnom úrade vyšetrovania Košice II dňa 10. augusta 1995, na Krajskom úrade vyšetrovania v Košiciach dňa 24. októbra 1995 a na Okresnom súde v Žiline dňa 21. augusta 2003 uviedli nepravdivé údaje spočívajúce v tom, že poškodená JUDr. K. D. sa mala v presne nezistenom čase v mesiaci august 1995 vyhrážať obvinenej J. K. fyzickou likvidáciou, ak jej neuhradí sumu 500 000 Sk, pričom tohto konania sa dopustili v úmysle privodiť trestné stíhanie poškodenej a v dôsledku čoho bolo poškodenej vznesené obvinenie uznesením Okresného úradu vyšetrovania Košice II dňa

10. augusta 1995 pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku a následne bola vzatá do výkonu väzby a v období od vznesenia obvinenia do 14. októbra 2004 bolo proti nej vedené trestné stíhanie ukončené oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa 14. októbra 2004.

Predmetná trestná vec bola Krajským súdom v Košiciach podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Košice II odňatá a prikázaná Okresnému súdu v Trebišove.

Na Okresnom súde v Trebišove došlo k vylúčeniu veci obžalovanej J. K. na samostatné konanie.

Rozsudkom tohto súdu, sp. zn. 5 T 78/2008, zo 7. apríla 2009 bola obžalovaná Z. N. uznaná za vinnú na vyššie uvedenom skutkovom základe zo žalovaných vyššie označených dvoch trestných činov, za ktoré jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bola zaradená do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny a poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná Z. N. odvolanie a vec bola predložená 25. mája 2009 Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o tomto odvolaní.

Senát Krajského súdu v Košiciach, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie o odvolaní vyslovil v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. svoju zaujatosť jednak z dôvodu blízkeho priateľského vzťahu k poškodenej JUDr. K. D., ako aj že ide o dcéru ich bývalého kolegu, resp. u jedného z nich o spolužiačku, s ktorou sa bežne stretávajú.

Vec bola postúpená senátu, ktorý mal na Krajskom súde v Košiciach podľa § 32 ods. 1 Tr. por. rozhodnúť v predmetnej veci pod sp. zn. 4 Nto 4/2009, o vylúčení sudcov tohto súdu, ktorí vzniesli námietku svojej zaujatosti, avšak aj predseda uvedeného senátu JUDr. Miroslav Osif vyslovil svoju zaujatosť, s poukazom na to, že je v priateľskom vzťahu s poškodenou a ako bývalej sudkyňi bol jej školiteľom.

Aj ďalší členovia trestného kolégia Krajského súdu v Košiciach z podobných alebo rovnakých dôvodov uviedli, že sa cítia byť zaujatí, a tak predseda senátu Krajského

súdu v Košiciach predložil predmetnú vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s návrhom na jej odňatie Krajskému súdu v Košiciach a prikázanie inému krajskému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený návrh a spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Dôležitým dôvodom pre odňatie veci príslušnému súdu a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa je aj zabezpečenie objektívnosti a nestrannosti súdneho rozhodovania tak, aby nielen v skutočnosti každé súdne rozhodnutie takým bolo, ale aby aj v očiach verejnosti a nepochybne aj u všetkých zúčastnených strán v konaní nevznikali pochybnosti o nezaujatosti sudcov.

V predmetnom prípade by takéto pochybnosti mohli vzniknúť práve pre vzťah poškodenej k sudcom príslušného súdu, resp. o ich vzťah k nej a najmä jej otcovi, a to bez ohľadu na to, že sa niektorí sudcovia príslušného súdu subjektívne necítia byť zaujatí, ako sa vyjadrila jedna členka trestného kolégia príslušného súdu. To sa však týka i ďalších sudcov z ostatných kolégií a je zrejmé, že pre podobný dôvod ako u sudcov trestného kolégia, aj u sudcov ostatných kolégií tohto súdu by bolo možné mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Ten vzťah, ktorí vyjadrili členovia senátu príslušného súdu, ktorý mal rozhodnúť o odvolaní obžalovanej Z. N., ako aj predseda senátu a ďalší jeho členovia, ktorí mali rozhodnúť o vznesenej námietke zaujatosti sudcov príslušného senátu konajúceho o odvolaní, je evidentný aj u ostatných členov trestného kolégia Krajského súdu v Košiciach. Títo aj vyjadrili vo svojich stanoviskách, že sa cítia byť vo veci zaujatí práve z uvedeného dôvodu blízkeho priateľského alebo predchádzajúceho pracovného vzťahu

k poškodenej, ktorá bola sudkyňou alebo jej otcovi, bývalému ich kolegovi, sudcovi Krajského súdu v Košiciach.

Uvedené je objektívnou skutočnosťou, ktorá najmä u obvinenej Z. N., ale aj všeobecne vo verejnosti, by mohla vzbudiť pochybnosti o nestrannosti príslušného súdu.

Preto bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom spochybňovala profesionalita sudcov príslušného súdu, v záujme vylúčenia čo aj len najmenších pochybností o ich nestrannosti a nezaujatosti, je vhodné, aby vec v odvolacom konaní prerokoval iný krajský súd a je preto potrebné ju Krajskému súdu v Košiciach odňať.

Pri rozhodovaní o tom, ktorému krajskému súdu sa má vec prikázať, vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky zo snahy o čo najväčšiu objektivizáciu odvolacieho konania, aby sa vylúčila akákoľvek pochybnosť o objektivite konajúceho súdu. Mal pritom na pamäti, aby vec prerokoval ten súd, ktorý nekonal v žiadnej veci týkajúcej sa obvinenej alebo poškodenej ako strán v konaní. Takým súdom je Krajský súd v Nitre.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová